

αὐτόματος. Αὐτόματος, automatic, Δημόκριτος 182 τὰ δ' αἰσ-
χρὰ ἄνευ πόνων αὐτόματα καρποῦται.

αὐτός. (Ἐγώ) ὁ ἴδιος/(αὐτός) ὁ ἴδιος/αὐτός, (I) myself/(he) himself/he, Ἐμπεδοκλῆς 9.5 ἐπίφημι καὶ αὐτὸς Διογένης 7 καὶ αὐτὸ μὲν τοῦτο Δημόκριτος 146 αὐτὸν ἐξ ἑαυτοῦ 234.4 αὐτοὶ προδότης τῆς ὑγιείας 235.8 οὐδὲν ἐν αὐτοῖσι χρηστόν ἐστιν 248 ὅταν αὐτοὶ βούλωνται πάσχειν εὖ Ἀρχύτας 3.1-2 ἢ αὐτὸν ἐξευρόντα. || ὁ αὐτός (τύπ. ὡντός, ἀντίθ. ἄλλος, ἕτερος). Ὁ ἴδιος, the same, Ἡράκλειτος 12 ποταμοῖσι τοῖσιν αὐτοῖσιν ἐμβαίνουσιν 15 ὡν τὸς δὲ Ἀδης καὶ Διόνυσος 30 κόσμον τόνδε, τὸν αὐτὸν ἀπάντων 31 εἰς τὸν αὐτὸν λόγον 59 μία ἐστὶ καὶ ἡ αὐτὴ 60 ὁδὸς ἄνω κάτω μία καὶ ὡν τὴ 84 b κάματός ἐστι τοῖς αὐτοῖς μοχθεῖν τε καὶ ἄρχεσθαι 88 τὰ αὐτὸ ἐνὶ ζῶν καὶ τεθνηκὸς Παρμενίδης 3 τὸ γὰρ αὐτὸ νοεῖν ἐστὶν τε καὶ εἶναι 6.8 τὰ αὐτὸν νερόμισται κοῦ τὰ αὐτὸν 8.29 τὰ αὐτὸν τ' ἐν τὰ αὐτῷ 8.34 τὰ αὐτὸν δ' ἐστὶ νοεῖν τε καὶ οὐνεκεν ἐστὶ νόημα 8.58 ἐωντῷ πάντοσε τῷ αὐτὸν ... τῷ αὐτὸν 16.2 τὸ γὰρ αὐτὸ ἐστὶν Ζήνων 1.4 καὶ περὶ τοῦ προύχοντος ὁ αὐτὸς λόγος Ἐμπεδοκλῆς 82 τὰ αὐτὰ τρίχες καὶ φύλλα Διογένης 2.2-6-12-13 ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἑτεροιοῦσθαι καὶ τὸ αὐτὸ εἶναι ... τὸ αὐτὸ εὖν ... ὥστε τὰ αὐτὸ εἶναι ... ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἑτεροιοῦμενα ἄλλοτε ἄλλοιᾳ γίνεται καὶ εἰς τὸ αὐτὸ ἀναχωρεῖ 5.12-19-22 ἡ ψυχὴ τὸ αὐτό ἐστὶν ... πρὶν τὸ αὐτὸ γέννηται ... πάντα τῷ αὐτῷ καὶ ζῇ καὶ ὀρᾷ καὶ ἀκούει ... ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πάντα Δημόκριτος 69 ἀνθρώποις πᾶσι τῷ αὐτὸν ἀγαθὸν καὶ ἀληθές 172 ἀπὸ τῶν αὐτῶν τούτων 235.6-9 τὸ ἐπιθυμεῖν αἰετῶν αὐτῶν ... καὶ αὖθις τῶν αὐτῶν δεῖ 266.4 τὸν αὐτὸν ἐφ' ἑτέροις γίγνεσθαι A 130 (DK II 113,33) εἰ καὶ μὴ πᾶσιν ὁ αὐτὸς (sc. χυμὸς) ὁμοίως φαίνεται. || Αρχύτας 1.36-40 τῷ αὐτῷ δὲ καὶ ταῖς φωναῖς συμβήσεται ... ἰσχυροτάτῳ σαμείῳ, ὅτι τῷ αὐτῷ φθεγγαμένῳ 1.52 τὸ γὰρ αὐτὸ πνεῦμα. || αὐτός. Ὁ ἴδιος, the very same, Ἐμπεδοκλῆς 17.34 ἀλλ' αὐτ(ὰ) ἐστὶ ταῦτα 21.13 αὐτὰ γὰρ ἐστὶν ταῦτα, δι' ἀλλήλων δὲ θέοντα γίγνεται ἀλλοιωπὰ 26.3 αὐτὰ γὰρ ἐστὶν ταῦτα. || αὐτά ποθ' αὐτά

(ἀντίθ. ἄλλο πρὸς ἄλλο). Αὐτὰ πρὸς ἑαυτά, to one another, Φιλολάος 11.10 οὕτε αὐτῶν ποθ' αὐτά. || ἐν ταύτῳ (ἀντίθ. ἄλλῃ). Στὴν ἴδια θέσῃ, in the same place, Ξενοφάνης 26 αἰεὶ δ' ἐν ταύτῳ μίμνει Παρμενίδης 8.29 ταυτόν τ' ἐν ταύτῳ τε μένον καθ' ἑαυτό τε κεῖται. || κατ' αὐτό. Καθ' ἑαυτό, in itself, Παρμενίδης 8.58-59 ἀτὰρ κάκεῖνο κατ' αὐτό. || αὐτὰ αὐτοῖς. Ἀμοιβαῖα/μεταξύ τους, mutually/between them, Ἀρχύτας 1.15 ἀπαντιάζοντα αὐτὰ αὐτοῖς.

αὐτοτράπεζος. Ὅμοτράπεζος, sharer of the same table, Ἐμπεδοκλῆς 147 ἀθανάτοις ἄλλοισιν ὁμέστιοι, αὐτοτράπεζοι.

αὐτοχειρίη. Μὲ τὰ ἴδια του τὰ χέρια, with one's own hand, Δημόκριτος 260 καὶ αὐτοχειρίη καὶ κελεύων καὶ ψήφω.

αὐχαλέος. Μεγάλαυχος, haughty, Ξενοφάνης 3.5 ἦσαν εἰς ἀγορὴν... αὐχαλέοι.

αὐχήν. Αὐχένας, neck, Διογένης 6.27 φαίνονται ἐν τῷ αὐχένι. Πρβλ. τράχηλος.

αὐχμηρός. Αὐχμηρὸς/ξηρὸς, dry/barren, Ἐμπεδοκλῆς 121.3 αὐχμηροί τε Νόσοι καὶ Σήψεις. Πρβλ. αὐχμός.

αὐχμός. Ξηρασία, dryness, Ἐμπεδοκλῆς 111.6-7 καίριον αὐχμόν... καὶ ἐξ αὐχμοῖο θερμίου. Πρβλ. ὄμβρος, ῥεῦμα.

ἀφαιρεῖσθαι 1. Ἀφαιρῶ/παίρνω, remove/take away, Δημόκριτος 30 πάνθ' οὗτος οἶδε καὶ διδοῖ καὶ ἀφαιρέεται 2. Ἀφαιρῶ/ἀπαλλάσσω, detach/release, Δημόκριτος 31 σοφίη δὲ ψυχὴν παθῶν ἀφαιρεῖται. Πρβλ. ἀκέεσθαι, δίδοναι.

ἀφανής (συνών. ἄδηλος, ἄφαντος, ἀντίθ. δῆλος, ἐμφανής) 1. Ἀφανής/ἀόρατος, invisible, Ἡράκλειτος 54 ἁρμονίη ἀφανὴς φανερῆς κρείττων 2. Ἀφανής/δυσδιάκριτος, invisible/difficult to discern, Ἀλκμαίων 1 περὶ τῶν ἀφανέων σαφήνειαν μὲν θεοὶ ἔχοντι Φιλολάος 11.6 πάντ' ἄπειρα καὶ ἄδηλα καὶ ἀφανῆ.

ἄφαντος (συνών. ἀδαής, ἄδηλος, ἀφανής, ἀντίθ. δῆλος). Σκοτεινός, dark, Παρμενίδης 9 νυκτὸς ἀφάντοῦ.

